

מז:

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

תוספות רי"ד

[illegible]

וְאִמָּא צִדְרָה. תִּמְהָ הִיכִי מַנִּי לְמִימֵר שִׁיחָא עֲלֵהּ הָא אֲמַרְיָן
בְּרַק קָמָה קִדְוִישׁוֹן (קִד 7:) וְאֲלַסְרִין לִמְכַסֵּב כִּי יִקָּה
וְאֲלַסְרִין לִמְכַסֵּב וְאֲלַסְרִין חֲסֵה דְלֵא כְּתֵב רַחֲמֵנִי כִי יִקָּה הוּא אֲמִינָה
בְּכַפְסָא דִידָה הוּא כְּתֵב רַחֲמֵנִי וְאֲלַסְרִין חֲסֵה דְלֵא חֲסֵה דְלֵא
מִקְפָּקָה דְשַׁמְעִין קֶלְמֵר דְלֵאמֵר יִצְחָק
לְכוּתָּה קָמָה עֲמַעֵט אֲבָל אִי לֹא הִי
שׁוּם שַׁמְעִין מִיִּזְחָל חֲסֵה חֲסֵה עַל
אֲב מִיִּזְחָל לֹא הוּא אֲמַרְיָן שִׁיחָא
עָלוּ: **הַשְׁתָּא** אֲבִיךָ
קִדְוִישָׁה דְרַבִּינִי אַת בְּתִי נִתְתִי וְגו' .
תִּמְהָ לִמְחֵי דְלִקְלָק דַּעֲמִין הַשְׁתָּא
לִמְחֵי אֲלַסְרִין יִצְחָק חֲסֵה דְנַעֲדִיקָה
בְּכַפְסָא שַׁמְעִין מִכִּי יִקָּה וְחַלְתָּ נְתִי
שַׁמְעִין לֹא דְלֵא לִי לְדִידָה:

וַאִימָא הָיָי מִיָּי קִנְתָּהּ. וְאֵעִי
קִדְּשָׁה בְּחַם שְׁעוֹן מִיָּיר
הָ"ק בְּחַם כְּשִׁיתָה קִנְתָּה וְאֵת
הָאָה לְקִנְתָּה לְךָ אִלְטִירִי קִדְּשָׁה
וְנִזְנוּ מִזִּכְּוֹן לֵךְ כֶּסֶף קִדְּשִׁיהּ מִינְעִי
דְּכֶסֶה"ג קִלְמֵר כְּסֻמּוֹן גְּזִי מַעֲשֵׂה
יָדִיהּ וְיִיל דְּגִזִּי מַעֲשֵׂה יָדִיהּ קִלְמֵר
שְׁפִיר דִּקּוֹן שִׁיט לֵן כֹּחַ לִמְדוֹר מַעֲשֵׂה
יָדִיהּ לִלְמַד פְּשִׁיעוֹת שֶׁסֶס אֵל אֲבַל
מִמֶּה עֵינִי קִדְּשׁוֹן אֲבַל מִכִּירָה אֵעִי
יִכְוֹל הִלְדוֹן לִיעֲשֶׂה בְּכֶסֶף קִינִיָּה
הֵיטוּ מַשּׁוּם דְּגִזִּיתָה הַכְּחוּב הוּא דִּיכּוֹל
לִיעֲשֶׂה בְּכֶסֶף קִינִיָּה אֲבַל שֶׁלֹּא
קִדְּשׁוֹן אִלְמָא דִּלּוֹן אֲבַל וְכֹחַ בְּחַם
כְּלֹסוֹ וְעִיָּל דְּלִמְעֵשֶׂה יָדִיהּ פְּשִׁיעוֹת
לִיָּה שֶׁסֶס שֶׁלֹּא כֹל זֶמֶן שִׁכּוֹל לִמְדוֹרָה
הֵיטִי עַד נַעֲרֹת אֲבַל מַשּׁוּם דְּמֵי
מִזְוֹן לֵךְ עַד נַעֲרֹת לֹא שְׁעִירָתָה שִׁיָּא
שֶׁלֹּא כֶסֶף קִדְּשׁוֹן שִׁיָּא מִקְדָּשָׁה
כֹּחַ לְעֹלֹם וְעוֹד דִּלְתָּ בְּחַם נִתְמִי אִינוּ
מִיחִיר וְאִלְטִירִי אִפִּילוּ לְקִנְתָּה
לְאִלְטִירִי לְאִשְׁמַעֲיָן דִּלְתָּ גִזְמִן
לְאִסְכּוֹר אִתְּ כְּחוֹל וְלִפִּי הַמִּסְקָנָה עִיָּא
לֵלָא אִתְּ אֲבַל לֹא כִי וְהֵא דְרִשְׁיָן
הַשְׁמָא אֲבִיָּה מִקְבַּל קִדְּשִׁיָּה הֵיטוּ
מַפְשְׁטֵיהּ קִדְּשָׁה:
מִמּוֹנָא מִסְכּוֹרָא אֵל יִצְיָן. וְאֵת
נִילָף מִהִפְרַת נְדָרִים
דְּלִבִּיָּה יִכּוֹל לְקַדְּשָׁה הֵיטוּ אִסְכּוֹרָא
מִלְּאִסְכּוֹרָא וּמִמִּילָא שְׁמַעֲיָן דְּכֶסֶף
דְּלִבִּיָּה הוּא דְּלִמְדָּר לְעִיל הַשְׁמָא אֲבִיָּה
מִקְבַּל קִדְּשִׁיָּה אִיָּי שְׁקֵלָה כֶּסֶף
וְיִיל דְּאִסְכּוֹרָא דִּלְתָּ בִּיהּ מִמּוֹנָא
מִלְּאִסְכּוֹרָא דִּלְתָּ בִּיהּ מִמּוֹנָא לֹא יִלְפִי:
צִיָּאָה בְּרוּתָּה קָא מַסְעָה. פִּי
נִקְוֹטֵרִם בְּנָשׁוֹן שֶׁי זֶכֶן
הֵיטוּ מִהּ הַחֵם בְּנַעֲרָה אָף הֵכָּא נִמִּי לִהְיוֹ אֲדוֹן מַרְדִּיעִין כֶּסֶף
בְּנַעֲרָה וְאִין נְרָאָה דְּלִבְחִי תִקְשִׁי וְאִימָא לְיָדִיהּ אֲבַל פִּירִישׁ
הַקּוֹטֵרֵם עֵיקֶר הַשְׁמָא הוּא דְּלִבְחִי מִקְבַּל דְּכֶסֶף דְּלִבִּיָּה
הוּא סְכָרָא אֲבִיָּה נִמִּי מִקְבַּל דְּכֶסֶף אֲבִיָּה שְׁקִיל כֶּסֶף קִדְּשִׁיָּה
וְאִיָּי מִקְדוֹשׁ נַשְׁכָּה:

לענין הפרת גדרים נפקא לה מרשותו. הכי נמי הוה מילי למימר לענין סכנים תרומה נפקא לה מרשותו דאם נמי כהן יצא וסכנים תרומה נפקא לה למקטע הפרת גדרים שמפסיד כמו שביה לו בה להפר גדרים דומיא דמיא דמיא דאון שמפסיד מעשה ידיה: **וכא** במציאתה משום איבה. מדאורייתא ליכא למילף שפסיד מציאתה לאכילי כמו שקדושיה לאכילי דשמי קדושים דלא קטרחא ביה כלל אכל מציאתה קטרחא להגביה מציאתה וכה"ג עבד לריבויא בריש קדושים (דף ז' ע"ב) גמירין מעשה ידיה מקדושיה דלא קא טרחא ביה כלל ואם חלמר קיל מתיירא דהשתא ומה הכי דתמחא נפשא קא חלמו הו' דאז מציאתה לכ"ס ש"ל דמה להגן שהאז נפסד ואלו ידיו דעל קדושיה א"ה שפסדה עומה ממנו ומעשה ידיו

ש' קטנה יוצאה בסימנים וכשתצא מריבה אינה נותנת לו כסף, אבל יש כסף לארון אחר דבי נפקא
 כסף קידושין; ובמעשה ידה מגול אמר ר"ה א"ר מנין למעשה חבת שהן לאביה שגא' וכי
 מה אמר מעשה ידה לרבה אף בת מעשה ידה לאביה פ"י מלאמה דהוא יתר מררש:

וכא עינא מחסר ממון זה שזילתא ולא יקטא עליה חובעין (שם). אלא, לשונא מקרא קמח דאין
 יך כסף, ציאתא ברוחא קא מבעט. יצילא אירוסין דומיא דיצילא אחא קא ממעט מדין
 קאמר ויציא מן (שם). והא לא דמיא. יצילא אירוסין ניליאלא אחא, ויכי קאמרת דיצילא אירוסין
 שאלי טול לסר (שם). אביה ובעלה מסורין לה נדרה, ואלי חוסר דציפרא שניה

אידי ואידי כדרכה בעיין. כי
לא מצאתי לה בתולים אלא
בעולה: **מתני'** האב זכא
בכסף. שכתף קידושיה ש

בעינין אלא שלח רב
יוחנן "אינו חייב עד
יא שם רע בכדרכה:
בבתו בקדושיה בכסף
י במציאתה ונאמרה
ל יומקבל את גיטה
חיייה נשאת יתר עליו
בחייה ויחייב בזוונותיה
כי יהודה אומר "אפי'
י פחות משני חילולין
י מגלן אמר רב יהודה
גם אין כסף אין כסף
אבדון אחר ומנו אביה
לאבדן מקבל קדושיה
תתי לאיש הזה איהי
הני מילי קטנה דלית
ית לה יד איהי תקדש
ל כספא אמר קרא
כל שבח נעורים
י"א הונא אמר רב
לאביה שנאמר יוכי
לאמה מה אמה מעשה
עשה ידיה לאביה למה
זוריה בית אביה אלא
הוא דרתיב וכ"ת גילף
דורא לא ילפינן וכ"ת
אקנסא לא ילפינן וכ"ת
אני בושת ופגם דאביה
מסתברא דכי ממעט
הא קא ממעט והא לא
הא יציאה התם גבי
שוותיה לגמרי יציאה
מרשותיה דתנן "נערה
מפירין לה נדריה: שמר
קרא והיתה לאיש אחר
דדי: זכאי במציאתה:
משום

קידושן למנוול ולמוסה שפון
מסבנרז בי קא מענטש קר
ינאמט מרשות ארון כסימני
לדיאט ארון איז הוה הפסד
מחי בפדיון גרעוול דאס
בי קאמר נמי יס כסף בי
נצי למחי ולנא לדיה ופי
דכוותה ק מפורש שאלתו
דכוותה קא מענטש מ
אכתי אימא לדיה ונכמס
ובקוש: וסא לא דמא.
ולא גימא דכוותה היא:
היא גימא האב לירושפה
דנע עשיו היא מפר
בסער ובגימא מנלן. דנדי
איקום כווינס לסדרי. מה
ויגיה ביד אביה. וקידושן שט

דיה משום דהא מיתונא מינ

דקלוי עליהו (שם). וכי תימא גילף מ
ופיתוי לאניה חתמים כסף (שם). ממו
ללאניה כח (שם). מבושה וסגס. דה

נמי שיך בה. שיש לו דין חלק בה, כסף לאדון זה נפקא, והקשר לך ואימא לך ולמימר דיש כסף בה, ומה יצאת אמה העין אמי למעט, הא לאו דכוחה היא, דאכתי (ועל דם) איתקוש הוריות להררי.

יון דאמר דברים ככתבן היאך אתה קורא
אם כן אמר בעלמיה כדרכה ומלאמיה
י כספו. בקטנות ובעשרות: בקידושיה
גלו: ובשער. שאם קבל שטר אירוסין

עליה הרי זו מקודשת: **בציבא**, ראש
למסדה לביאה לשם קידוש; **ומקבל**
אם גיטא, לה נתגדשה מן האירוסין
וקודש שגברה אלל בגרה או ימית
שוב אין לו רשות בה; **ואינו אוכל**
פירות בחייה, אם נפלו לה קרקעות
בירושה מבית אמה אין אביה אוכל
פירותיהן אלא עושין לה סגולה;
בחייה, אלא אם כן מתה והוא
יורשה; **יפר עליו הכעל**, שהוא
זוכה גם בכל השנויים למעלה ואוכל
פירות מנכסים שנפלו לה בירושה
משנית לו; **וחייב במונוסיה**
ובפרקונה, אם נשתי שהוא תנאי
כ"ד כהנן במתני' [ו:] **בקבורסה**,
לדמייין לקמן בקבורה תחת המכותה
שהנתיב לו מבית אביה והוא יורשה
במתתו; **משני תלויין**, להספד.
קלמלי"ש: **גמ'** **כספך מנלך**, דקפך
קידושיה לאביה; **אין כסף**, באמה

העברים חמירי ובקדושים) פירי' השל
מנצי ליה לגוסי' און כסף לאדון
זה. בנאחם מרשותו בסמינ' נערות
כדלפנין בקדושים) דיבואה בסמינ'ס
משתעי קרא: אכל י' כסף לאדון
אחר. שניואה מרשותו: ומנו אבי.
שאין אדון לבת ישראל אלא אבי.
חון מזה שמכרה לו: ואימא לדידה
היו. וקרא כי אחא לאשמועי' אחא
שאר נקיות לבנעל בקדוש' כסף ויהי
מדרשה און כסף ביאיה וזו אכל י' כסף
ביאיה אחרת ולעולם ידידה
היה: ואימא הני מילי. דאמרה
מורה את בתי חמירי שבדו יתמיהו:
קטנה דלי' לה יד. לקדש עצמה.
ואכ"ג דבני מואל' שם רע חמיר
והיא' נערה הוה דלמא רבי קאמר
את בתי חמיר בקטנותה ועתה נערה:
אלא היא' כפרס נדרים כסיב.
מסקנא דקושיא היא ולא שיעור הוא:
וכי סימא ינא. כסף הוא מקנסה
שימחה מורה לכא: מכוסא ופנס.
דאמרין באלו נערות (לעיל מ'): שהוא
של אב: שיש בב. בידו ליעול ממון
לנאיה' דקושיא ר' לנאיה' לנאיה'

אָלס: "כּי פּרַחַת אֶמְצֵא לְדִידֵי הַבַּיט מִשְׁנֵי
אֶל יִשְׂרָאֵל מִרְשֹׁת אֵל כְּקִדּוּשֵׁן מִתּוֹרַת
יִשְׂרָאֵל בְּרוּשֹׁת קֶא מִמֶּנּוּ. מֵה כֶּסֶף
כֶּסֶף דִּלְדֹן שִׁיבִי יִשְׂרָאֵל מִמֶּנּוּ בִּשְׁנֵי
עֶמֶת עֲמִי וְהִסְתַּחֲרֵה נִתְנָה לִי אֶל
יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵת דִּלְדֹן שִׁיבִי יִשְׂרָאֵל מִמֶּנּוּ
יִשְׂרָאֵל לְדִידֵי הַבַּיט אֶל קֶא מִמֶּנּוּ יִשְׂרָאֵל
לְדִידֵי אַחֲרֵי גִבּוֹן." וְאֵל שִׁמְעִי יִשְׂרָאֵל
נִתְנָה נִתְנָה אֶל הַבַּיט נִתְנָה וְקִשִּׁי לִי
בִּת קִדּוּשֵׁן מִיִּשְׂרָאֵל בִּשְׁנֵי שְׁמוֹעִי
יִשְׂרָאֵל קִדּוּשֵׁן לְיִשְׂרָאֵל אִמֵּה הַעֲבִירִי
אֶלכִּי מִיִּסְתַּחֲרֵה מִסְתַּחֲרֵה לְחֹפֶה. וְעִידִין
וְלִמְעֵשֶׂה דִידֵי: נִסְפָּא לִי מִרְשֹׁתֵי:
וְעֵמֶה מִיִּסְר בְּשׁוֹמֹת עֵם צִעֵל:
יִצִּיב לְקִדְשָׁה וְלִמְסִרָה עַל כִּרְחָה:
כֶּסֶף בְּרִשׁוֹת אִצִּיב אֶל קֶא קִדּוּשֵׁן שְׁטַר
וּ בִיבֵל דִּמְקַדֶּשֶׁת צִה יִלְפִין קִדּוּשֵׁן:
מִשׁוֹ

יפה בדלמרינו צריש הידושיין (DE 1"3):

משום
יורה. מתוך מדרשים (שם), וכי תימא נילף מקנסא. כס
נא מקנסא לא ילפינן. שהקנס טולו חדוש מקנסו
תחל לו (למילת:) שהתקנס טולו נוסח ומנס לכל והטור

שם ירדו לניסיה ולפונמה בשיל מתוך שיטתו, וד"ר
דוד, מחברא. דלגיה, דר קממעט ילאה אירופין מדי
נצריה אין כפף לאדון נפקא מרשומיה קאמר קרא, אף מי
לא נפקא מרשומיה דאך למעשה דיה וליורשה עד שפנ
והיה לאח אחר (דברים כד) כל היות קדושין במשמע

מסורת הש"ס

(א) קדושין ג: י. לקמן ס"ה
(ב) (גדה מז.) ג (קדושין ג:
כל הסוגיא ע"ש) ד' לעיל מ:
קדושין ג: ולקמן מז.
(ה) וברכות י"ז: וש"נ
(ו) נדרים ק"ו. עד: יצמות כ"ט:
לעיל לט. קדושין ד' (ו) ולקמן
עד. קדושין ט"ז: ח' (דף ד.
ט) וס"א י' ופ' משפטים ס"י
כ"ט: דף ד' וזילך.
(ל) לעיל כ"ז.

תורה אור השלם

1. ואם שלש אלה לא
יעשה לה וינצא עמו אן
קצת, שנת און אן
2. ואמר אבי העצור אל
העוקים את בתי נחמיה
לאיש הזה לאשה
ויעצורוהו וירבים כב ש
3. אלה העוקים אשר עשו
את משע בן איה
לאשתו בין אב לבתו
בעריה בית אביה
במדבר יז
4. וכי יקח איש את בתו
לאשה את תנא בעצאת
העוקים: שמות כז
5. הנצא מביחו והלכה
והיתה לאיש אחר:
דברים כב

לעזי רש"י

קלימיל"ש, חלילים
(כלי-נגינה).

מוסף רש"י

[illegible]